

STĂRUIȚI ÎN DRAGOSTEA FRĂȚEASCĂ

Studiul 13 pentru
26 martie 2022

„Stăruiți în dragostea frățească.” (Evrei 13:1)

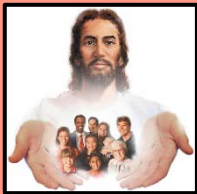
Pavel își încheie discursul cu o serie de sfaturi practice legate de viața creștină.

Cum ar trebui să ne comportăm noi, credincioșii care avem ochii ațintiți asupra lui Isus? Ce atitudini ar trebui să evităm și pe care să le imităm?

Pe scurt, ne încurajează să trăim aici pregătindu-ne să trăim pentru veșnicie, „Căci noi n-avem aici o cetate stătătoare, ci suntem în căutarea celei viitoare” (Evrei 13:14).

- ✔ Dragoste frățească (Evrei 13:1-3, 15-16)
- ✔ Imoralitate și lăcomie (Evrei 13:4-6)
- ✔ Conducătorii (Evrei 13:7, 17-18)
- ✔ Erezii (Evrei 13:8-10)
- ✔ Calea de urmat (Evrei 13:11-14)

DRAGOSTEA FRĂȚEASCĂ

„Stăruiiți în dragostea frățească.” (Evrei 13:1)

Cum se demonstrează în practică iubirea frățească?
Pavel ne dă trei exemple practice:

Fiind ospitalieri (v. 2).

➡ Aceasta înseamnă să împărtășim ceea ce avem cu ceilalți. Nu numai cu cunoscuți, ci chiar și cu străini. Ne amintește de cazul lui Avraam și Lot care, datorită ospitalității lor, au găzduit îngerii.

Amintindu-ne de prizonieri și de cei maltratați(v. 3).

➡ Identificându-ne cu ei și oferindu-le rugăciunile noastre împreună cu sprijinul nostru fizic și emoțional.

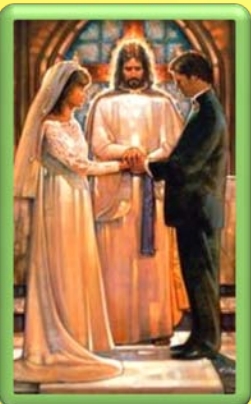
Făcând binele și ajutându-ne reciproc (v. 16).

➡ Dragostea presupune să ne comportăm cu ceilalți așa cum ne-am dori ca ei să se comporte cu noi.

IMORALITATE ȘI AVARIȚIE

„Căsătoria să fie ținută în toată cinstea și patul să fie nespurcat[...] Să nu fiți iubitori de bani. Mulțumiți-vă cu ce aveți” (Evrei 13:4-5)

Dragostea frățească este amenințată de două probleme serioase: imoralitatea și lăcomia [„care este idolatrie” (Col. 3:5)].

Relațiile sexuale în afara căsătoriei rup încrederea reciprocă și distrug relațiile de familie. Deși societatea admite multe relații ilicite din punct de vedere biblic ca fiind bune, trebuie să ne amintim că „Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari” (Evr. 13:4).

Lăcomia, la rândul ei, rupe și încrederea reciprocă, pentru că avarul își caută doar binele lui, și nu al altora. În acest fel, „regula de aur” este încălcată (Matei 7:12).

„Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri care v-au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; uitați-vă cu băgare de seamă la sfârșitul felului lor de viață și urmați-le credința!” (Evrei 13:7)

LIDERII

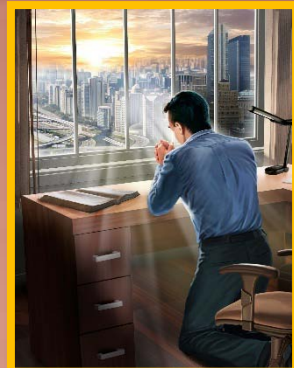
Suntem invitați să imităm conduita conducătorilor însărcinați să ne transmită Cuvântul lui Dumnezeu. Și nu numai să imite, ci să asculte (v. 17a).

Ca sub-păstori ai „marelui Păstor al oilor” (v. 20), ne pasă de bunăstarea fiecărui membru, imitând marele Model în toate: pe Isus.

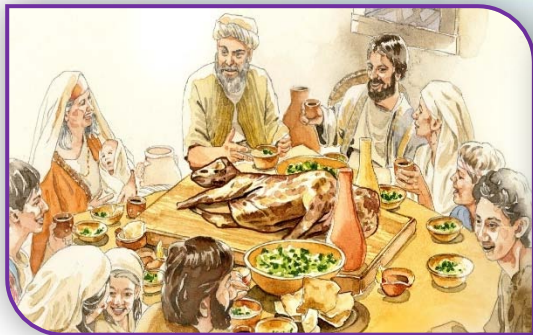
Combinăția dintre grija și fidelitatea conducătorilor cu mularea și ascultarea adunării produce bucurie (v. 17b).

Această bucurie poate fi înțeleasă atât ca bucuria pe care pastorul o simte de a fi acceptat de adunarea sa, cât și bucuria cu care pastorul își poate prezenta adunarea în fața lui Dumnezeu.

EREZIILE

„Să nu vă lăsați amăgiți de orice fel de învățături străine, căci este bine ca inima să fie întărită prin har, nu prin mâncăruri, care n-au slujit la nimic celor ce le-au păzit” (Evrei 13:9)

Întărește inima cu har, nu cu mâncare? Ce legătură are carnea cu harul?

Evreilor li s-a dat să caute împărăția lui Dumnezeu prin ritualuri care implicau consumul de mâncare și băutură în anumite momente sau într-un mod special (Marcu. 7:3; Rom. 14:17).

Mențiunea altarului și a Cortului arată că au existat frați care încă s-au agățat de mântuire prin îndeplinirea acestor rituri (Evr. 13:10).

Singura siguranță pe care o avem în ceea ce privește mântuirea noastră este agățarea de harul lui Dumnezeu, prin jertfa lui Isus. Orice altceva dorim să adăugăm la acel har devine o „hrană inutilă” și este contrară Evangheliei.

CALEA DE URMAT

„Să ieșim dar afară din tabără la El și să suferim ocara Lui.” (Evrei 13:13)

Tot ce era necurat, indecent sau disprețuitor trebuia aruncat din tabără: rămășițele unor jertfe (Evr. 13:11); deșeuri organice (Deut. 23:13); leproșii și necurații (Numeri 5:2-3); hulitorii (Lev. 24:14).

A fi dat afară din tabără a fost așadar un lucru rușinos. Și Isus a suportat această rușine fiind răstignit în afara taberei (Evr. 13:12).

Pavel ne spune că, așa cum a spus Isus însuși, calea către Dumnezeu este o cale a suferinței și a rușinii (Mat. 16:24). O cale pe care ne întoarcem spatele unei tabere corupte și ne îndreptăm către o „cetate permanentă” (Evr. 13:14).

„Unirea dintre Hristos și poporul Său trebuie să fie vie, adevărată și inepuizabilă, asemănătoare cu uniunea care există între Tatăl și Fiul Său. Această unire este rodul Duhului Sfânt care locuiește în interior. Toți adevărații copii ai lui Dumnezeu vor dezvălui lumii uniunea lor cu Hristos și cu frații lor. Cei în ale căror inimi locuiește Hristos vor aduce rodul iubirii frățești. Ei vor înțelege că, în calitate de membri ai familiei lui Dumnezeu, ei sunt desemnați să cultive, să promoveze și să perpetueze dragostea și prietenia creștină, în spirit, cuvânt și acțiune.”